

Formulara propriei teologii

Îndrumar de studiu

LECTȚIA A
DOUA

EXPLORAREA TEOLOGIEI
CREȘTINE

THIRD MILLENNIUM
MINISTRIES

Biblical Education. For the World. For Free.

Pentru materiale video, suporturi de curs și alte resurse, vizitați Third Millennium Ministries la adresa thirdmill.org.

ÎNDRUMAR DE STUDIU

CUPRINS

Schema lecției.....	Error! Bookmark not defined.
Notițe.....	4
Întrebări recapitulative.....	Error! Bookmark not defined.9
Întrebări aplicative.....	Error! Bookmark not defined.

Modul de utilizare a acestei lecții și a îndrumarului de studiu

- **Înainte de urmărirea lecției filmate**
 - **Pregătire** — Terminați toate lecturile recomandate.
 - **Programați-vă pauze** — Analizați schema și codurile de timp pentru a stabili unde să începeți și unde să terminați o anumită porțiune a lecției. Lecțiile IIIM au foarte multe informații, așa că s-ar putea să doriți să vă programați niște pauze. Acestea ar trebui programate la titlurile importante din schemă.
- **În timp ce urmăriți lecția filmată**
 - **Notițe** — Folosiți secțiunea Notițe pentru a urmări lecția și a lua notițe suplimentare. Mare parte a ideilor principale sunt deja rezumate în notițe, dar asigurați-vă că adăugați la ele propriile notițe. Ar trebui să adăugați și informații detaliate care să vă ajute să vă amintiți, să descrieți și să susțineți ideile principale.
 - **Opriti/rulați din nou porțiuni din lecție** — S-ar putea să vă fie de folos să opriti sau să rulați din nou filmul în anumite puncte pentru a lua notițe suplimentare, a recapitula concepte dificile sau a discuta puncte de interes.
- **După urmărirea lecției filmate**
 - **Întrebări recapitulative** — Răspundeți la întrebările recapitulative în spațiul corespunzător. La întrebările recapitulative ar trebui să se răspundă individual, nu în grup.
 - **Întrebări aplicative** — Întrebările aplicative sunt indicate pentru teme scrise sau ca subiecte pentru discuții în grup. Pentru teme scrise, se recomandă ca răspunsurile să nu depășească o pagină.

Schema lecției

- I. Introducere (0:28)
- II. Teologia creștină (2:11)
 - A. Probleme cu definițiile (3:09)
 - B. Definiția funcțională (9:25)
 - C. Unitatea și diversitatea (12:48)
 - 1. Teologia unificată (13:23)
 - 2. Teologii multiple (17:46)
- III. Tradițiile creștine (23:14)
 - A. Definiția „tradiției“ (23:54)
 - 1. Definiția negativă (24:20)
 - 2. Definiția pozitivă (25:47)
 - B. Tendințele tradițiilor (28:40)
 - 1. Doctrina (29:16)
 - 2. Practica (29:58)
 - 3. Patosul (30:33)
 - C. Importanța tradițiilor (31:22)
 - 1. Ne înțelegem mai bine (31:49)
 - 2. Îi înțelegem pe alții (34:47)
- IV. Tradiția reformată (35:39)
 - A. Originile și evoluțiile (37:27)
 - B. Tendințele (41:35)
 - C. Deosebiri (43:58)
 - 1. *Solas* ale Reformei (44:40)
 - 2. Unitatea Scripturii (47:15)
 - 3. Doctrina despre Dumnezeu (50:23)
 - 4. Cultura umană (54:20)
- V. Concluzie (58:32)

Notițe

I. Introducere

II. Teologia creștină

Terminologia se poate referi la:

- ceea ce cred *realmente* creștinii
- ceea ce *ar trebui* să creadă creștinii

A. Probleme cu definițiile

Una dintre cele mai mari probleme: găsirea de metode pentru a deosebi teologia creștină de non-teologia creștină

Numeroase școli de teologie amestecă gândirea creștină cu cea necreștină, făcând uneori dificilă despărțirea creștinismului veritabil de alte credințe.

Este foarte greu să știm precis ce elemente sunt esențiale pentru ca o teologie să fie autentic creștină.

B. Definiția funcțională

Crezul apostolic:

Cred în Dumnezeu, Tatăl Atotputernic,
Făcătorul cerului și al pământului.
Cred în Isus Hristos, singurul Său Fiu, Domnul nostru,
Care a fost zămislit de Duhul Sfânt,
Și născut din Fecioara Maria.
El a suferit sub Pilat din Pont,
A fost răstignit, a murit și a fost îngropat;
A coborât în iad.
A treia zi a înviat din morți.
S-a înălțat la cer
Și șade la dreapta lui Dumnezeu, Tatăl Atotputernic.
De acolo va veni să judece viii și morții.
Cred în Duhul Sfânt,
Sfânta biserică catolică,
Comuniunea sfinților,
Iertarea păcatelor,
Învierea trupului
Și viața veșnică. Amin.

Pentru scopurile noastre, toată teologia care este în acord cu acest crez va fi considerată teologie creștină.

C. Unitatea și diversitatea

În credința creștină, teologia este atât unitară, cât și diversă.

1. Teologia unificată

Creștinii sunt de aceeași părere asupra unui număr de convingeri centrale care îi disting de secte sau alte religii ale lumii.

Unitatea doctrinală a bisericii ar trebui să fie un obiectiv al tuturor creștinilor.

Este responsabilitatea noastră să promovăm o unitate teologică tot mai mare în trupul lui Hristos.

2. Teologii multiple

Deși teologia creștină este unitară într-o măsură mai mare sau mai mică, este de asemenea important să recunoaștem și să acceptăm grade de diversitate în cadrul ei.

a. Limitările umane

Unele diferențe există pur și simplu pentru că nu putem prezenta fiecare adevăr teologic cu aceeași forță.

Oamenii răscumparați exprimă diferite aspecte ale credinței lor:

- în conformitate cu propriul lor context cultural
- ca reacție la nevoile lor specifice

b. Păcătoșenia și eroarea

Diferențe apar când persoanele sau grupurile se abat în doctrine false, practici false și patos fals.

Pentru a discerne eroarea trebuie să fim:

- autocritici, gata să renunțăm la orice convingeri false care au pătruns în teologia noastră
- gata să-i ajutăm și pe alți credincioși să-și îmbunătățească înțelegerea

III. Tradițiile creștine

A. Definiția „tradiției“

1. Definiția negativă

Astăzi, termenul de „tradiție“ are conotații foarte negative pentru că este strâns asociat cu ceea ce vom numi „tradiționalism.“

Tradiționalismul își bazează convingerile teologice pe referințe omenești, de obicei preferințe tradiționale foarte vechi, în loc de Scripturi.

Cei care Îl urmează pe Hristos ar trebui să respingă tradiționalismul pentru că el dă simplei părerii omenești autoritatea care aparține de drept doar Scripturii.

2. Definiția pozitivă

Pavel a văzut credința creștină ca o tradiție care trebuie trecută de la o persoană la alta și de la o generație la alta.

Tradiția teologică: O doctrină teologică, o practică teologică sau un patos teologic relativ vechi, care diferențiază ramurile bisericii unele de altele.

- „o doctrină teologică, o practică teologică sau un patos teologic relativ vechi“

Numai convingerile care se bucură de ani de acceptare se califică pe drept ca tradiții.

- „diferențiază ramurile bisericii unele de altele“

Când credincioșii au concepții comune o lungă perioadă de timp, acele concepții devin căile lor teologice distinctive.

B. Tendințele tradițiilor

Diversele tradiții teologice din cadrul creștinismului tind să se încadreze într-una sau două din trei categorii:

- cele care accentuează doctrinele
- cele care accentuează practica
- cele care accentuează patosul

1. Doctrina

- Slujirile lor de învățătură și pozițiile doctrinale formează miezul credinței lor creștine.
- Pot fi extrem de preocupate de controversile doctrinale.
- De regulă insistă pe o mare măsură de uniformitate doctrinală.
- De multe ori duce la intelectualism.

2. Practica

- Slujirea și programele lor creștine de acțiune sunt punctul lor forte.
- De multe ori au liste lungi cu ce pot și ce nu pot să facă membrii lor.
- De multe ori reduc credința creștină doar la activitate.
- De multe ori duce la legalism.

3. Patosul

- Afecțiunile religioase sunt așa de prețuite încât de multe ori nu prea mai contează altceva.
- Nu vor să fie deranjați cu doctrine sau comportamente, decât dacă îi fac să se simtă mai bine.
- De multe ori caracterizate de emoționabilitate.

C. Importanța tradițiilor

1. Ne înțelegem mai bine

Scopul studiului academic serios al Bibliei de la Iluminism încoace a fost divorțul de prejudecățile și tradițiile teologice.

Liberalismul modern este rezultatul aplicării acestor scopuri iluministe moderniste la teologie.

Este benefic să știm tot mai mult despre moștenirea care ne influențează în permanență. Conștientizarea propriei persoane ne face capabili să evaluăm și să ținem sub control o parte din aceste influențe.

2. **Îi înțelegem pe alții**

Ori de câte ori discutăm teologie cu alți credincioși, trebuie să ne amintim că asocierile și tradițiile lor le influențează foarte tare:

- convingerile
- scopurile
- prioritățile
- punctele tari
- punctele slabe

Și cu cât recunoaștem mai mult acest lucru despre alții, cu atât pot fi mai rodnice interacțiunile noastre.

IV. **Tradiția reformată**

A. **Originile și evoluțiile**

Termenul de „teologie reformată“ vine de la Reforma Protestantă. În sens larg, bisericile „reformate“ includ:

- Luteranii în Germania
- Zwinglianii în Zurich
- Calvinistii în Geneva

În sens mai restrâns, termenul de „reformat“ a ajuns să se aplice în primul rând acelor protestanți care au fost profund influențați de teologia lui Jean Calvin.

Câteva puncte importante ale teologiei reformate continentale timpurii:

- Mărturisirea belgiană, 1561
- Catehismul de la Heidelberg, 1563
- Sinodul din Dort, 1618-1619
- Canoanele din Dort
- John Knox, 1505-1572
- Mărturisirea scoțienilor, 1560
- Mărturisirea de credință de la Westminster, 1646
- Catehismul lung și catehismul scurt de la Westminster, 1647-1648
- Mărturisirea baptistă de la Londra, 1644

Tradiția reformată s-a răspândit și în multe alte părți ale lumii.

B. Tendințele

Tradiția reformată a accentuat în primul rând ortodoxia, cu accent secundar pe ortopraxis. Cu excepția unor scriitori puritani, ortopatosul nu s-a bucurat de mare atenție.

Când doctrina și datorica sunt accentuate, spre excluderea practică a ortopatosului:

- Accentul nostru pe doctrină tinde spre intelectualism.
- Accentul nostru pe datorie tinde spre legalism.

C. Deosebirile

1. *Solas* ale Reformei

Aceste doctrine au fost rezumate tradițional în declarații latinești care conțin forme ale cuvântului „*sola*,“ care înseamnă „singur“ sau „numai.“

- *Sola Scriptura* — Scriptura este singura regulă infailibilă de credință și viață.
- *Solo Hristoso* — Isus Hristos este singurul mediator între Dumnezeu și om.
- *Sola fide* — Dumnezeu îi îndreptățește pe credincioși numai prin intermediul credinței, separat de fapte.
- *Sola gratia* — Noi nu aveam niciun merit personal care să contribuie la mântuirea noastră.
- *Soli Deo Gloria* — Toată creația și actele din cadrul creației ar trebui să fie și sunt în ultimă instanță menite să-I aducă slavă numai lui Dumnezeu.

2. Unitatea Scripturii

Tradiția reformată accentuează unitatea Vechiului și a Noului Testament.

În contrast cu teologia reformată, dispensaționalismul dă ca învățatură o despărțire fundamentală între Vechiul Testament și Noul Testament.

Tradiția reformată vede întreaga Biblie ca prezentând o teologie unitară.

Vechiul și Noul Testament „nu sunt prin urmare două legăminte ale harului, care diferă ca substanță, ci unul și același, sub diverse dispensații“ (*Mărturisirea de credință de la Westminster 7.6*)

3. Doctrina despre Dumnezeu

Teologia reformată are un accent distinctiv pe doctrina privitoare la Dumnezeu.

Tendința teologiei reformate a fost să accentueze transcendența lui Dumnezeu mai presus de imanența Sa.

Din anii 1920 a existat o trezire a teologiei reformate în multe părți ale Americii de Nord și Marii Britanii.

4. Cultura umană

Richard Niebuhr, în cartea sa *Hristos și cultura*, clasifică diversele abordări creștine ale culturii în cinci grupuri majore.

- *Hristos împotriva culturii* — Cultura este rea și trebuie evitată de creștini.

- *Hristos al culturii* — Afirmă cultura și încearcă să-L potrivească pe Hristos la ceea ce găesc în lume.
- *Hristos mai presus de cultură* — Încearcă o sinteză între Hristos și cultură.
- *Hristos și cultura în paradox* — Dualism între Hristos și lume.
- *Hristos, Transformatorul culturii* — Creștinismul ar trebui să influențeze și să „convertească” într-un fel culturile la normele biblice.

După părerea lui Niebuhr, poziția reformată Îl vede pe Hristos ca transformator al culturii.

Mandatul evangheliei pe care l-a dat Hristos bisericii Sale a fost menit să răscumpere poporul lui Dumnezeu din păcat pentru ca acest mandat cultural să poată fi împlinit.

Fiecare dimensiune a vieții trebuie adusă sub domnia lui Hristos. Întreaga viață este religioasă, fiind guvernată fie de religia adevărată, fie de cea falsă.

V. Concluzie

3. Ce justifică unitatea trupului lui Hristos? De ce este responsabilitatea noastră să promovăm unitatea teologică în trupul lui Hristos?

4. Ce justifică diversitatea din trupul lui Hristos?

5. Când examinăm teologia creștină, de ce este important să păstrăm o perspectivă echilibrată cu privire la unitatea și diversitatea teologică?

6. Ce este „tradiția“?

9. Faceți o scurtă schiță istorică a dezvoltării teologiei reformate, scoțând în evidență evenimente istorice semnificative.

10. Care sunt tendințele teologice ale tradiției reformate?

11. Rezumați fiecare dintre cele patru semne distinctive ale tradiției reformate.

Întrebări aplicative

1. Ar trebui să credeți toate doctrinele din Crezul apostolic? De ce da sau de ce nu?
2. Ce implicații are unitatea teologică a tuturor credincioșilor pentru felul în care vedeți și interacționați cu alte ramuri ale bisericii?
3. Ce influențe pozitive a avut tradiția voastră teologică asupra teologiei voastre? Ce influențe negative a avut?
4. Care sunt accentele tradiției voastre? Care sunt punctele tari și cele slabe ale acestor accente? Cum ați putea schimba accentele voastre pentru a contracara aceste puncte slabe fără a le pierde pe cele tari?
5. Care sunt unele din punctele tari și pericolele teologiei reformate? În ce fel vă poate ajuta înțelegerea tradiției din spatele acestor lecții să discerneți adevărul de eroare din cadrul lor?
6. Teologia reformată tinde să insiste că întreaga viață este religioasă. Sunteți de acord cu această idee sau nu? De ce da sau de ce nu?
7. Care este lucrul cel mai semnificativ pe care l-ați înțeles din acest studiu? De ce?